

Nikada zapravo sam

Što ako se Ethan ponovno povrijedi kada nitko nije tamo da pomogne?

»Upomoć?« Ethan je uzviknuo. Suze su tekle niz njegove obraze. Djeca i učitelji dotrčali su mu pomoći.

»Što nije u redu?« upitao je učitelj.

»Slomio sam nogu!«

To nije bio prvi put da je Ethan slomio kost. Nije to bio ni drugi ili treći put! Ethan je imao bolest krhkih kostiju, bolest zbog koje su mu se kosti lako lomile. Čak i male stvari, poput silaska s nogostupa ili sudaranja s nekime, mogu slomiti njegove kosti.

»Pozovimo tvoje roditelje da te odvedu liječniku«, rekao je učitelj. »Sve će biti u redu.«

Ethanu je bilo drago što su ljudi bili tamo kako bi mu pomogli. Njegova je noga i dalje jako boljela, ali znao je da će biti siguran.

Mama i tata otišli su u školu i odveli Ethana liječniku. Dobio je plavi gips za svoju nogu i otišao kući odmoriti se.

Zbog svoje slomljene noge, Ethan je puno vremena provodio u krevetu. Imao je puno knjiga za čitati. Ponekada su njegovi prijatelji došli igrati igre s njim. No i dalje mu je bilo dosadno.

Jedne se noći Ethan probudio i nije mogao ponovno zaspati. Pokušao se opustiti, ali se nastavio brinuti. *Što ako slomim kost, a nema nikoga, kao usred noći?*

Gabrielle Shiozawa

(Temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Ethan je zamahivao nogama na ljuljački. Išao je sve više i više. Zbog vjetra se osjećao kao da leti!

Tada je zvono zazvonilo. Ethan je uzdahnuo. Nije bio spreman za kraj odmora.

Djeca su se poredala kako bi se vratila unutra.

Ethan je dopustio da njegova ljuljačka uspori. Zatim je sišao s ljuljačke kako bi se vratio na nastavu.

No kada su Ethanove noge dotakle zemlju, osjetio je oštru bol u svojoj nozi. Pao je na zemlju. Pokušao je ustati, ali njegova se noga činila kao da gori. Jako je boljelo!

Ethan je razmišljao. Njegovo je srce lupalo. Osjećao se uplašeno.

»Tata!« Ethan je povikao.

Tata je dotrčao do Ethanove sobe. »Što nije u redu?«

»Bojim se«, rekao je Ethan. »Što ako slomim drugu kost i nitko ne bude tu da mi pomogne?«

Tata je sjeo do njega na krevetu. »To je zastrašujuća pomisao«, rekao je. »Čak i kada nastojimo biti pažljivi i sigurni, loše se stvari još uvijek mogu dogoditi. No bez obzira na sve, Nebeski Otac bdije nad tobom.«

»Dakle, to znači da je on uvijek sa mnom?« rekao je Ethan.

»Upravo tako.« Tata je nježno zagrlio Ethana.

Ethan je razmišljao o tome koliko je brzo tata

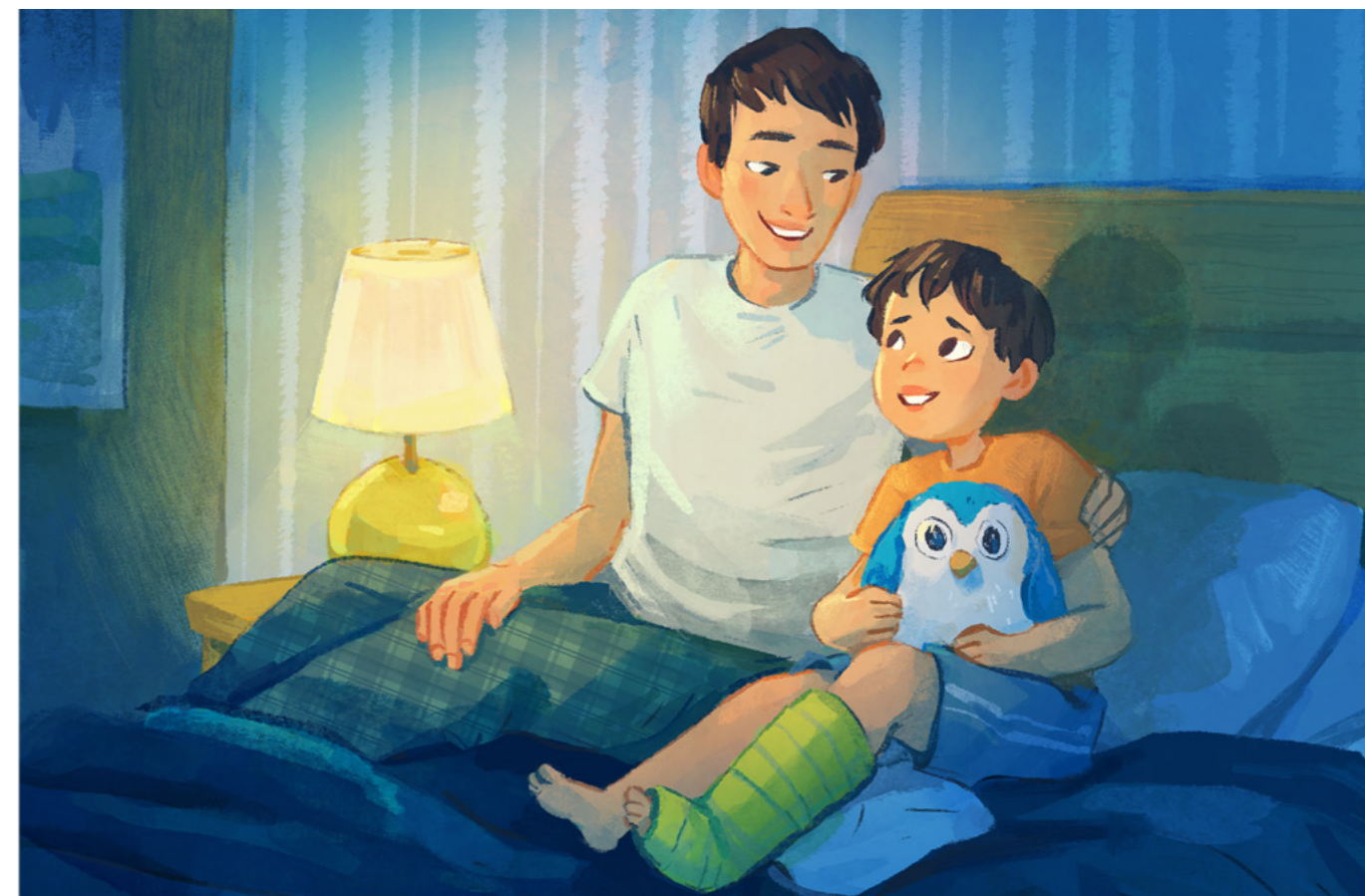
došao pomoći mu. Znao je da ga tata voli i da mu uvijek želi pomoći. Možda je i Nebeski Otac također bio takav.

Sljedećeg je dana Ethan pročitao stih iz časopisa *Prijatelj*. Pisalo je: »Stoga budite odvažni, i ne bojte se, jer ja sam, Gospod, s vama, i stajat ću uz vas«*

Ethan se osjećao smireno i sigurno kada je čitao Sveta pisma, baš kao što se osjećao kada je razgovarao s tatom. Znao je da ga Duh Sveti tješi. Bilo je to kao da ponovno grli tatu.

Vjerojatno ću slomiti još kostiju, pomislio je Ethan, *ali ne moram se bojati*. Znao je da nikada zapravo neće biti sam. ●

**Nauk i savezi 68:6*

Kada si osjetio/la ljubav Nebeskoga Oca prema sebi?